

MAGNUS VON HORN: SWEAT

Vér, veríték, könnyek

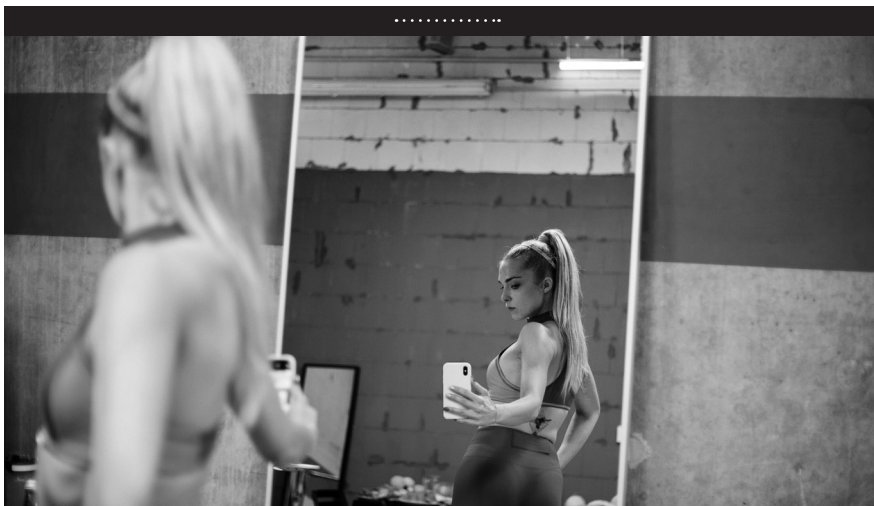
VAJDA JUDIT

A LENGYELORSZÁGBAN ALKOTÓ SVÉD RENDEZŐ FILMJE ELŐTT NEM IGAZÁN KÉSZÜLT KOMOLY MUNKA AZ INFLUENZEREKRŐL.

A göteborgi születésű, egy ideje Lengyelországban élő Magnus von Horn azért választotta új filmje témájául egy influenszerkedő lengyel fitness-edzőlány három napjának a bemutatását, mert gyökeresen eltérőt akart forgatni bemutatkozó nagyjátékfilmjéhez, az *Utóregés*hez (2015) képest, amely egy javítóintézetből frissen szabadult svéd kamaszfőről szólt. Habár az influenszerek mindenkinek az útjába akadnak a világhálón járva, eddig nemigen születtek róluk meghatározó munkák, mivel senki sem veszi őket komolyan – Von Horn ezzel szemben olyan komolyan vette a témát, hogy a forgatást nemcsak a saját részéről előzte meg hosszas kutatómunka, de színésze is másfél éven át készült a szerepre, ami az edzésen kívül az intenzív instagramozást is magában foglalta. Emellett a rendező markáns hozzáállása avatja mély alkotássá a *Sweat*et, amely egy látványosan felszínes világ cseppet sem felszínes hősről szóló alapos, feltáró karakterdráma lett.

Von Horn eddigi műveiben (a már említett *Utóregés*ben és a 2008-as *Echo* című rövidfilmben) a nők névtelen/arcatlan áldozatok voltak, így a fent említett gyökeres változáshoz az is hozzátartozik, hogy ezúttal női főhőst követ nyomon. Sylwia fitnessedzőként dolgozó influenszer, aki uralja ezt a világot és lubickol benne, de az állandóan mosolygó arcába tolt kamera, a szponzorajándékok, a csodás rózsaszín holmik és a fellépések csillogása sem képes elrejteni a szomorú igazságot: milyen végtelenül magányos (a legfrappánsabb szimbólum erre, ami ráadásul külön találó, mivel a témához illőn a testtel kapcsolja össze a helyzetet, amikor alig tudja felhúzni a ruhája hátán a cipzárat, és nincs senki, aki segítene neki). Amikor egy gyenge pillanatában őszintén kitér a lelkét követőinek, a dolog többszörösen is visszaüt rá: egyik szponzorcége elfordul tőle, egy fontos reggeli tévéműsor elbizonytalanodik a meghívását illetően, egy férfi pedig zaklatni kezdi.

„Mindig tolakodóan közel van”
(Magdalena Koleśnik)

Mindez azonban csak leírva tűnik bombasztikusnak, az ábrázolásmód nagyon is mindennapi: a *Sweat*ben az összes konfliktus és bonyodalom hétköznapi szituációkban bontakozik ki. Az *Utóregés*hez hasonlóan az új film jelenetei között is feltűnően sok az étkezést és az utazást bemutató képsor – csak míg a korábbi alkotásban mindez a szeretetlenséget, a család diszfunkcionalitását hivatott bemutatni, addig itt a főhősnő magányát húzzák alá (Sylwia jellemzően még akkor is kivonul és egyedül eszik, amikor egy népes családi szülinapon eleinte még a többiekkel tartott).

A *Sweat* és az *Utóregés* egyéb vonásokban is rokonai egymásnak – így Von Hornnak csak a felszínen sikerült valami egészen újjal előállnia, valójában ugyanazt a történetet meséli el még egyszer, más szavakkal. John, az *Utóregés* gyilkos kamasza és Sylwia ugyanolyan helyzetben vannak (kírákatban élnek, ahol mindenki szabadon vizslathatja őket), és ugyanarra vágynak: tartozni valakihez, valahová. A fiú még a lincshangulatot is elviselve visszamegy régi iskolájába, csak hogy ne legyen egyedül, az influenszerlány pedig nézők ezrei előtt sírja el, mennyire szenved. A hősök magányán az sem segít, hogy úgy tűnik, az erőszak az egyetlen nyelv, amin a velük kapcsolatba kerülők beszélnek: mindkét filmben véresre vernek egy-egy figurát, ami az *Utóregés* világától kevésbé idegen, míg a *Sweat*ben sokkalólan hat (az utána következő eseményekhez hasonlóan). A fent említett kírákat-helyzetet az új alkotásban a kamera is hangsúlyozza, ami folyamatosan szinte rámászik a főhősnőre, nemcsak rengeteg közelit, de számos szuperközelit is eredményezve. Von Horn egy interjúban kiskutyához hasonlította az eszközt, amit lehetetlen elzavarni, és mindig tolakodóan közel van. Tolakodó kamerával vagy anélkül, annyi biztos, hogy a rendező eddigi két nagyjátékfilmjében olyan embereket ismerhettünk meg, akikkel amúgy valószínűleg szóba sem állnánk – ez pedig hihetetlen nyitottságra és empátiára tanít.

SWEAT (Sweat) – lengyel-svéd, 2020. Rendezte és írta: **Magnus von Horn**. Kép: **Michał Dymek**. Zene: **Piotr Kurek**. Szereplők: **Magdalena Koleśnik** (Sylwia), **Julian Świeżewski** (Klaudiusz), **Aleksandra Konieczna** (Basia), **Zbigniew Zamachowski** (Fryderyk). Gyártó: **Lava Film / Zentropa / Opus Film**. Forgalmazó: **Mozinet Kft.** Feliratos. 105 perc.